ספרא — פרשה יא

[א] "בני ישראל..מקרא קדש" – ואין העכו"ם מקרא קדש. אי "בני ישראל", אין לי אלא בני ישראל. מנין לרבות את הגרים ואת העבדים? תלמוד לומר "יהיה לכם". "שבתון זכרון תרועה מקרא קדש": ר' אליעזר אומר "שבתון" – זו קדושת היום, "מקרא קדש" – קדשהו. אמר לו ר' עקיבא אינו אומר "שבתון" אלא שבות, שכן הוא פותח בשביתה ראשון. אלא "זכרון" – אלו הזכרונות, "תרועה" – אלו השופרות, "מקרא קדש" – זו קדושת היום. ומנין שיהיה כולל עמה את המלכיות? תלמוד לומר (ויקרא כג, כב-כד) "ה' אלקיכם...בחדש השביעי".

[ב] ר' יוסי בר' יהודה אומר מה תלמוד לומר (במדבר י, י) "והיו לכם לזכרון לפני אלקיכם", שאין תלמוד לומר "אני ה' אלקיכם"!? אלא זה בנין אב – כל מקום שאתה אומר זכרונות את סומך לה את המלכיות.

[ג] כיצד סדר ברכות? אומר אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עמהם, ואינו תוקע. קדושת היום ותוקע. [זכרונות ותוקע – גר"א.] שופרות ותוקע. ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים, דברי ר' יוחנן בן נורי.

[ד] אמר לו ר' עקיבא אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר? אלא אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל את מלכיות עם קדושת היום ותוקע. זכרונות ותוקע. שופרות ותוקע. ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים.

[ה] רבי אומר עם המלכיות אומר קדושת היום. מה מצינו בכל יום – ברביעית, אף כאן – ברביעית. רבן שמעון בן גמליאל אומר קדושת היום עם הזכרונות. אמר רבן שמעון בן גמליאל מה מצינו בכל יום באמצע, אף כאן אומרה באמצע. וכשקדשו את השנה באושא ביום הראשון, עמד ר' שמעון בנו של ר' יוחנן בן ברוקה ואמר כדברי ר' יוחנן בן נורי. אמר ר' שמעון בן גמליאל "לא היינו נוהגים כן ביבנה". ביום השני עמד חנניה בנו של ר' יוסי הגלילי ואמר כדברי ר' עקיבא. אמר ר' שמעון בן גמליאל "כך היינו נוהגים ביבנה".

[ו] ומנין שהוא בשופר? תלמוד לומר (ויקרא כה, ט) "והעברת שופר תרועה...בעשור לחדש ביום הכפורים", שאין תלמוד לומר "בחדש השביעי"!? ומה תלמוד לומר "בחדש השביעי"? הרי תרועת שביעי כזו. מה זו בשופר, אף תרועת ראש השנה – בשופר.

[ז] ומנין שהיא פשוטה לפניה? תלמוד לומר "והעברת שופר תרועה". ומנין שהיא פשוטה לאחריה? תלמוד לומר "תעבירו שופר". אין לי אלא ביובל. בראש השנה מנין? תלמוד לומר (ויקרא כה, ט) "והעברת שופר תרועה...בעשור לחדש ביום הכפורים", שאין תלמוד לומר "בחדש

השביעי"!? ומה תלמוד לומר "בחדש השביעי"? הרי תרועת כל חדש שביעי כזו. מה זו פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה, אף תרועת ראש השנה – פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה.

[ח] מנין שלש של שלש שלש? תלמוד לומר (ויקרא כה, ט) "והעברת שופר תרועה", (ויקרא כג, כד) "זכרון תרועה מקרא קדש", (במדבר כט, א) "יום תרועה יהיה לכם" – מלמד שהם שלש של שלש שלש.

[ט] ומנין ליתן את האמור ביובל בראש השנה, ואת האמור בראש השנה ביובל? תלמוד לומר (ויקרא כג, כד) "בחדש השביעי" (ויקרא כה, ט) "בחדש השביעי" לגזירה שוה.

[י] כיצד סדר תקיעות? תוקע ומריע ותוקע, תוקע ומריע ותוקע, שלש תקיעות שהם תשע. שיעור תקיעה כדי תרועה ושיעור תרועה שלשה שברים, שיעור שופר כדי שיהא תוקע.